

Sygn. akt V.2 Ka 328/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 grudnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

Wydział V Karny Sekcja Odwoławcza

w składzie:

Przewodniczący: SSO Sławomir Klekocki (spr.)

Sędziowie: SSO Olga Nocoń

SSO Katarzyna Gozdawa-Grajewska

Protokolant: Ewelina Grobelny

w obecności Agaty Dołhasz Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Rybniku

po rozpoznaniu w dniu 4 grudnia 2017 r.

sprawy: **A. K. /K./,**

syna L. i I.,

ur. (...) w K.

oskarżonego o przestępstwa z art. 297 §1 kk i art. 286 §1 kk w zw. z art. 11 §2 kk w zw. z art. 64 §1 kk w zw. z art. 65 §1 kk; art. 13 §1 kk w zw. z art. 286 §1 kk i art. 297 §1 kk przy zast. art. 11 §2 kk w zw. z art. 64 §1 kk w zw. z art. 65 §1 kk i inne

na skutek apelacji wniesionych przez obrońcę oskarżonego i prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Rybniku

z dnia 12 kwietnia 2017r. sygn. akt III K 381/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 1 w ten sposób, że:

- z opisu czynu opisanego w punkcie 1 części wstępnej wyroku eliminuje sformułowanie: „oraz udzielenia limitu kredytowego w karcie kredytowej w kwocie 9.200 zł.”,
- uzupełnia podstawę wymiaru kary o art. 33 §2 i 3 kk i wymierza oskarżonemu obok kary pozbawienia wolności jedną karę grzywny w ilości 100 (stu) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. P. kwotę 504 złote (pięćset cztery złote) oraz 23% podatku VAT w kwocie 115,92 złotych (sto piętnaście złotych dziewięćdziesiąt dwa grosze), łącznie kwotę 619,92 złotych (sześćset dziewiętnaście złotych dziewięćdziesiąt dwa grosze) tytułem zwrotu kosztów obrony z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

IV. obciąża oskarżonego opłatą za obie instancje w kwocie 380 (trzysta osiemdziesiąt) złotych i zwalnia go od ponoszenia wydatków za postępowanie odwoławcze.

SSO Sławomir Klekocki (spr.)

SSO Olga Nocoń SSO Katarzyna Gozdawa-Grajewska

Sygn. akt V.2 Ka 328/17

UZASADNIENIE

A. K. został oskarżony o to, że:

I. w dniu 17 lipca 2007r. w Ż., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z E. G. (1) oraz innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci uzyskania kredytu bezgotówkowego na zakup towarów w sklepie firmy (...) Sp. z o.o., po uprzednim przekazaniu **E. G. (1)** podrobionego, nierzetelnego pisemnego zaświadczenia o zatrudnieniu, z treści którego wynikało, iż jest zatrudniona w firmie P.H.U. Zakład Usług (...) z siedzibą w W., co nie polegało na prawdzie, przy czym okoliczność ta miała istotne znaczenia dla udzielenia kredytu, czym wprowadził w błąd pracownika banku rozpoznającego wniosek kredytowy, co do rzetelności przedłożonego zaświadczenia oraz zamiaru i możliwości wywiązania się kredytobiorcy z umowy kredytowej, które to okoliczności miały istotne znaczenie dla dokonania pozytywnej oceny zdolności kredytowej wnioskodawcy, i w konsekwencji doprowadził (...) Bank S.A. (obecnie Bank (...)) do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem poprzez udzielenie kredytu na zakup w systemie ratalnym zegarka naręcznego w kwocie 647,64 złotych, oraz udzielenia limitu kredytowego w karcie kredytowej w kwocie 9 200zł, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa w ciągu 5 lat od odbycia kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne będąc uprzednio skazanym:

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 16 kwietnia 2003r. - sygn. akt III K 2176/01, za przestępstwa z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk, art. 297 § 1 kk i art. 286 § 1 kk przy zast. art. 11 § 2 kk i inne na karę 3 lat i 9-ciu miesięcy pozbawienia wolności,

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 18 lipca 2003r. - sygn. akt III K 306/02, za przestępstwo z art. 270 § 1 kk i art. 286 § 1 kk przy zast. art. 11 § 2 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności,

które to wyroki zostały objęte wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Rybniku z, dnia 9 listopada 2004r. - sygn. akt III K 605/04, na mocy którego wymierzono oskarżonemu karę łączną 3 lat i 10-ciu miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 9 grudnia 2000r. do 9 grudnia 2002r., kiedy to został warunkowo przedterminowo zwolniony,

tj. o czyn z art. 297 § 1 kk i art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. art. 64 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk,

II. w dniu 10 lipca 2007 r. w R., działając wspólnie i w porozumieniu z E. G. (1) oraz innymi osobami, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w postaci uzyskania w Banku (...) S.A kredytu gotówkowego w wysokości 18.200,00 złotych, po uprzednim przedłożeniu przez E. G. (1) nierzetelnego, pisemnego zaświadczenia o zatrudnieniu i dochodach uzyskiwanych w firmie P.H.U. Zakład Usług (...) z siedzibą w W., z treści którego wynikało, iż E. G. (1) jest zatrudniona w tej firmie na podstawie umowy o pracę i z tego tytułu uzyskuje stałe wynagrodzenie co w rzeczywistości nie miało miejsca, usiłował doprowadzić Bank (...) S.A do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem, poprzez udzielenie kredytu gotówkowego E. G. (1) we wskazanej wyżej kwocie, za pomocą wprowadzenia w błąd pracownika wyżej wskazanego banku rozpoznającego wniosek kredytowy, co do okoliczności o istotnym znaczeniu dla oceny zdolności kredytowej wnioskodawcy, rzetelności przedstawionego zaświadczenia oraz zamiaru i możliwości wywiązania się z umowy kredytowej, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na odrzucenie wniosku przez bank, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa w ciągu 5 lat od odbycia kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne będąc

uprzednio skazanym: - wyrokiem Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 16 kwietnia 2003r. - sygn. akt III K 2176/01, za przestępstwa z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk, art. 297 § 1 kk i art. 286 § 1 kk przy zast. art. 11 § 2 kk i inne na karę 3 lat i 9-ciu miesięcy pozbawienia wolności,

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 18 lipca 2003r. - sygn. akt III K 306/02, za przestępstwo z art. 270 § 1 kk i art. 286 § 1 kk przy zast art. 11 § 2 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności,

które to wyroki zostały objęte wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Rybniku z, dnia 9 listopada 2004r. - sygn. akt III K 605/04, na mocy którego wymierzono oskarżonemu karę łączną 3 lat i 10-ciu miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 9 grudnia 2000r. do 9 grudnia 2002r., kiedy to został warunkowo przedterminowo zwolniony,

tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kki art. 297 § 1 k.k. przy zast. art. 11 § 2 kk w zw. z art.64 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk ,

III. W dniu 13.07.2007r. w R., działając wspólnie i w porozumieniu z E. G. (1) oraz innymi osobami, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci uzyskania w Banku (...) S.A. kredytu gotówkowego w kwocie 11.884,21 złotych, po uprzednim przedłożeniu przez E. G. (1) nierzetelnego, pisemnego zaświadczenia o zatrudnieniu i dochodach uzyskiwanych w firmie P.H.U. Zakład Usług (...) z siedzibą w W., z treści którego wynikało, iż E. G. (1) jest zatrudniona w tej firmie na podstawie umowy o pracę i z tego tytułu uzyskuje stałe wynagrodzenie, co w rzeczywistości nie miało miejsca, usiłował doprowadzić Bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem, poprzez udzielenie kredytu gotówkowego E. G. (1) we wskazanej wyżej kwocie, za pomocą wprowadzenia w błąd pracownika Banku (...) S.A. rozpoznającego wniosek kredytowy, co do okoliczności o istotnym znaczeniu dla oceny zdolności kredytowej wnioskodawcy, rzetelności przedstawionego zaświadczenia oraz zamiaru i możliwości wywiązania się z umowy kredytowej, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na odrzucenie wniosku przez bank,

przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa w ciągu 5 lat od odbycia kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne będąc uprzednio skazanym:

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 16 kwietnia 2003r. - sygn. akt III K 2176/01, za przestępstwa z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk, art. 297 § 1 kk i art. 286 § 1 kk przy zast. art. 11 § 2 kk i inne na karę 3 lat i 9-ciu miesięcy pozbawienia wolności,

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 18 lipca 2003r. - sygn. akt III K 306/02, za przestępstwo z art. 270 § 1 kk i art. 286 § 1 kk przy zast art. 11 § 2 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności,

które to wyroki zostały objęte wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Rybniku z, dnia 9 listopada 2004r. - sygn. akt III K 605/04, na mocy którego wymierzono oskarżonemu karę łączną 3 lat i 10-ciu miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 9 grudnia 2000r. do 9 grudnia 2002r., kiedy to został warunkowo przedterminowo zwolniony,

tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 kk w zw. art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk przy zast. art. 11 § 2 kk w zw. z art.64 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk,

IV. W dniu 16.07.2007r. w R., działając wspólnie i w porozumieniu z E. G. (1), w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci uzyskania w tiku (...) S.A. kredytu gotówkowego w kwocie 9.884,21 złotych, po uprzednim przedłożeniu przez E. G. (1) nierzetelnego, pisemnego zaświadczenia o zatrudnieniu i dochodach uzyskiwanych w firmie P.H.U. Zakład Usług (...) z siedzibą w W., z treści którego wynikało, iż E. G. (1) jest zatrudniona w tej firmie na podstawie umowy o pracę i z tego tytułu uzyskuje stałe wynagrodzenie, co w rzeczywistości nie miało miejsca, usiłował doprowadzić Bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem, poprzez udzielenie kredytu gotówkowego E. G. (1) we wskazanej wyżej kwocie, za pomocą wprowadzenia w błąd pracownika Banku (...) S.A. rozpoznającego wniosek kredytowy, co do okoliczności o istotnym znaczeniu dla oceny zdolności kredytowej wnioskodawcy, rzetelności przedstawionego zaświadczenia oraz zamiaru i możliwości

wywiązania się z umowy kredytowej, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na odrzucenie wniosku przez bank, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa w ciągu 5 lat od odbycia kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne będąc uprzednio skazanym:

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 16 kwietnia 2003r. - sygn. akt III K 2176/01, za przestępstwa z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk, art. 297 § 1 kk i art. 286 § 1 kk przy zast. art. 11 § 2 kk i inne na karę 3 lat i 9-ciu miesięcy pozbawienia wolności,

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 18 lipca 2003r. - sygn. akt III K 306/02, za przestępstwo z art. 270 § 1 kk i art. 286 § 1 kk przy zast. art. 11 § 2 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności, które to wyroki zostały objęte wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Rybniku z, dnia 9 listopada 2004r. - sygn. akt III K 605/04, na mocy którego wymierzono oskarżonemu karę łączną 3 lat i 10-ciu miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 9 grudnia 2000r. do 9 grudnia 2002r., kiedy to został warunkowo przedterminowo zwolniony, tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 kk w zw. art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk przy zast. art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk.

Wyrokiem z dnia 12 kwietnia 2017 r. Sąd Rejonowy w Rybniku uznał oskarżonego A. K. za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów, przy przyjęciu, iż działał on w podobny sposób w krótkich odstępach czasu oraz, że czyn opisany w punkcie I stanowił przestępstwo z art. 286 §1 kk w związku z art. 297 § 1 kk, art. 11 § 2 kk, art. 64 § 1 kk i art. 65 §1 kk, zaś czyny opisane w punktach od II do IV stanowiły przestępstwa z art. 13 §1 kk w związku z art. 286 §1 kk, art. 297 § 1 kk, art. 11 § 2 kk, art. 64 § 1 kk i art. 65 §1 kk i za to na podstawie art. 286 §1 kk w związku z art. 11 §3 kk, art. 91 §1 kk w brzmieniu sprzed 1 lipca 2015 r. w związku z art. 4 §1 kk i przy zastosowaniu art. 65 § 1 kk wymierzył mu jedną karę 1 roku pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze zasądził od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii adwokackiej (...) kwotę 2066,40 zł tytułem zwrotu poniesionych kosztów obrony oskarżonego świadczącej z urzędu powiększonych o stawkę podatku VAT.

Na zasadzie art. 624 §1 kk zwolnił oskarżonego od zapłaty kosztów sądowych w sprawie obciążając nimi Skarb Państwa.

Apelację od tego wyroku wnieśli obrońca oskarżonego i prokurator. Obrońca oskarżonego zaskarżył wyrok w całości na korzyść oskarżonego zarzucając :

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mający wpływ na jego treść poprzez przyjęcie i ustalenie na podstawie nieprawidłowej oceny dowodów, iż oskarżony A. K. dopuścił się zarzucanych mu czynów, szczegółowo opisanych w punktach I, II, III i IV zaskarżonego wyroku przyjmując, iż działał on w podobny sposób w krótkich odstępach czasu, tj. przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 297 § 1 k.k., art. 11 § 2 k.k., art. 64 § 2 k.k. i art. 65 § 1 k.k., co do czynu opisanego w punkcie 1 zaskarżonego wyroku, natomiast co do czynów opisanych w punktach od II do II przestępstw z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 297 § 1 k.k. , art. 11 § 2 k.k., art. 64 § 2 k.k. i art. 65 § 1 k.k., pomimo braku podstaw do takich ustaleń, albowiem brak jest w sprawie dowodów świadczących o winie oskarżonego, w sytuacji sprzecznych z pozostałym materiałem dowodowym zeznań świadka E. G. (1), co do udziału oskarżonego z zarzucanych mu czynach, a także opinii grafologicznej wykluczającej udział oskarżonego w zarzucanych mu czynach;

2. naruszenie prawa procesowego a to art. 7 k.p.k. poprzez naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów, poprzez dowolne przyjęcie, iż zeznania świadka L. K. pozwalają przypisać sprawstwo i winę oskarżonego w zarzucanych mu czynach, w sytuacji gdy świadek L. K. nie miał wiedzy co do udziału oskarżonego, czy też udziału świadka E. G. (1) w zarzucanych oskarżonemu czynach, nadto opisywany przez świadka proceder i mechanizm działania grupy nie dotyczył zdarzeń objętych zarzutami w niniejszym procesie, podobnie poprzez dowolne przyjęcie, iż zeznania E. G. (2) potwierdzają sprawstwo oskarżonego w sytuacji, gdy zeznania wspomnianego świadka są sprzeczne z pozostałym w sprawie materiałem dowodowym, a to z opinią grafologiczną również w sposób dowolny Sąd uznał, iż zeznania

świadka B. K. pozwalają przypisać oskarżonemu udział w zarzucanych mu czynach w sytuacji, gdy świadek nie miał bezpośredniej wiedzy o osobach biorących udział w inkryminowanych zdarzeniach.

W oparciu o w/w zarzuty obrońca oskarżonego wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanych mu czynów ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Prokurator w swojej apelacji zaskarżył wyrok na niekorzyść oskarżonego części dotyczącej orzeczenia o karze i na podstawie art. 438 pkt 4 kpk wyrokowi zarzucił rażąco niewspółmierność kary wymierzonej oskarżonemu w stosunku do stopnia społecznej szkodliwości oraz winy, wynikającą z braku orzeczenia kary grzywny, co powoduje, że kara ta nie spełnia swej funkcji w zakresie prewencji ogólnej i szczególnej i nie zaspokaja społecznego poczucia sprawiedliwości.

W oparciu o w/w zarzut prokurator wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku i wymierzenie oskarżonemu A. K. obok kary pozbawienia wolności, kary grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 10 zł każda, a w pozostałym zakresie o utrzymanie zaskarżonego wyroku w mocy.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Apelacja obrońcy oskarżonego A. K. nie zasługuje na uwzględnienie, natomiast apelacja prokuratora jest zasadna. W pierwszej kolejności sąd odwoławczy omówi apelację obrońcy oskarżonego jako dalej idącą. Podniesiony w apelacji zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku jest nie trafny. Taki zarzut byłby zasadny jedynie wówczas, gdyby sąd I instancji oparł swój wyrok na faktach, które nie znajdują potwierdzenia w wynikach postępowania dowodowego, albo też z faktów tych wyciągnął wnioski niezgodne ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego. Takich uchybień sąd rejonowy w przedmiotowej sprawie się nie dopuścił, za wyjątkiem jednego przypadku który sąd omówi poniżej albowiem wskazał dowody, na których oparł swoje ustalenia jednocześnie wskazując przesłanki, którymi się kierował odmawiając wiary dowodom przeciwnym przy czym dokonanych ustaleń dokonał zgodnie z zasadami swobodnej oceny dowodów. Obrońca oskarżonego zarzuca sądowi I instancji, że zeznania świadka E. G. (1) są sprzeczne z pozostałym w sprawie materiałem dowodowym, czego przykładem jest twierdzenie tego świadka, że to oskarżony wypisywał zaświadczenia o zatrudnieniu mające być podstawą udzielania kredytu. Przeczy temu opinia grafologiczna, która wyklucza oskarżonego aby to czynił. Jednak sąd rejonowy ustalając stan faktyczny wyraźnie stwierdził w swoim uzasadnieniu, że w tej części zeznań świadka E. G. (3) w których twierdziła, iż oskarżony w jej obecności wypisywał poszczególne zaświadczenia nie dał jej wiary. Co do pozostałej części zeznań świadka E. G. (3) sąd wskazywał, że są one jednoznaczne i konsekwentne. W zeznaniach tych świadek szczegółowo opisywała jakie czynności dokonywała chcąc uzyskać kredyt w Banku (...), z kim się kontaktowała i w jaki sposób wchodziła w posiadanie niezgodnych z rzeczywistością zaświadczeń otrzymanych od oskarżonego lub „posyланego „ do niej mężczyzną o imieniu M.. Z kolei zeznania świadka L. K. w sposób szczegółowy opisują proceder „wyłudzenia kredytów” przez zorganizowaną grupę w której brał udział m.in. świadek oraz oskarżony. Na wiarygodność zeznań świadka E. G. (3) wskazuje fakt, że po uzyskaniu kredytu na zakup zegarka naręcznego w kwocie 647,64 zł w sklepie (...) Sp. z o.o. w Ż. otrzymała ona jeszcze limit kredytowy w karcie kredytowej w kwocie 9.200 zł o którym to limicie wbrew temu co ustalił sąd I instancji oskarżony nie wiedział. Sąd I instancji przyjął, że oskarżony przekazując przez mężczyznę o imieniu M. świadkowi niezgodne z prawdą zaświadczenie o zatrudnieniu musiał mieć świadomość, jakie są warunki zaciągniętego kredytu i tego, że uzyska ona także dodatkowy kredyt na karcie. Jednak brak jest dowodów które takie ustalenia dokonane przez sąd by to potwierdzały. Dlatego też sąd odwoławczy mając to na uwadze zmienił zaskarżony wyrok w punkcie 1 w ten sposób, że z opisu czynu opisanego w punkcie 1 części wstępnej wyroku wyeliminował sformułowanie : „ oraz udzielenia limitu kredytowego w karcie kredytowej w kwocie 9.200 zł”. W tych okolicznościach w ocenie Sądu Okręgowego nie ulega wątpliwości, iż zachowanie oskarżonego wyczerpało znamiona zarzucanych mu czynu opisanego w akcie oskarżenia z tą modyfikacją opisaną wyżej. Wnikliwe i obszerne pisemne motywy zaskarżonego wyroku uzasadniają twierdzenie, że ocena materiału dowodowego, dokonana przez sąd I instancji w pełni uwzględnia reguły wyrażone w art. 4 kpk, art. 5 kpk oraz art. 7 kpk.. Nie trafny również okazał się zarzut obrazy przepisów postępowania. Art. 7 kpk stanowi, iż organy postępowania kształtują swe przekonanie na podstawie wszystkich przeprowadzonych dowodów, ocenianych swobodnie z uwzględnieniem zasad

prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego. Sąd I instancji nie dopuścił się jak sugeruje w swojej apelacji obrońca oskarżonego obrazy przepisów postępowania art. 7 kpk, ponieważ dokonana przez sąd rejonowy ocena zgromadzonych w sprawie dowodów była bezstronna, rzetelna i kompleksowa. Jeżeli chodzi o apelację prokuratora, to zarzut niewspółmierności kary wymierzonej oskarżonemu w stosunku do stopnia społecznej szkodliwości wynikającej z braku orzeczenia kary grzywny jest trafny. Faktem jest, że orzeczenie kary grzywny na podstawie art. 33 § 2 kk nie jest obligatoryjne i pozostawione jest do uznania sądu. Nie mniej jednak zgodzić się należy z prokuratorem, że oskarżony działał w warunkach art. 64 § 1 kk, z przestępczego procederu uczynił sobie stałe źródło dochodu. Wymierzona oskarżonemu kara 1 roku pozbawienia wolności nie realizuje w wystarczającej mierze celów kary w zakresie jej społecznego oddziaływania z jednoczesnym uwzględnieniem celów zapobiegawczych i wychowawczych jakie ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego. W sytuacji, gdy oskarżony działał przeciwko mieniu i zamierzał osiągnąć wysoką korzyść majątkową odstąpienie przez sąd od wymierzenia obok kary pozbawienia wolności kary grzywny powoduje, że zaskarżony wyrok nie czyni zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości. Mając to na uwadze sąd odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok w punkcie 1 w ten sposób, że uzupełnił podstawę wymiaru kary o art. 33 § 2 i 3 kk i wymierzył oskarżonemu obok kary pozbawienia wolności jedną karę grzywny w ilości 100 stawek dziennych ,przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł. . Z tych też względów uznając zasadność zarzutów apelacji prokuratora w tym względzie, dzieląc przytoczone na ich poparcie argumenty Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w podanym wyżej zakresie. O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 636 § 1 kpk.

SSO Sławomir Klekocki /spr./

SSO Olga Nocoń SSO Katarzyna Gozdawa-Grajewska